

mei 1959.

STAUNTON NIEUWS.

14-2-1959. ASVU - STAUNTON $1\frac{1}{2}$ - $8\frac{1}{2}$.

1. P.G.Bakker-Dr.Ir.J.C.Scheffer 0-1; 2. H.v.Bellen-H.Bunt $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$;
3. P.Hörchner-E.H.Sprenger 0-1; 4. J.H.Bade-A.A.Idema 0-1;
5. J.R.Boomgaard-Dr.C.Scholtens 0-1; 6. F.J.Monsma-Dr.H.K.A.Visser $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$;
7. W.Punt-L.W.te Velde 0-1; 8. R.G.Kloeker-J.R.B.Polée 0-1;
9. C.Verhaar-H.W.Felderhof 0-1; 10. Siem Tjong Han-H.G.Seyen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Onze tegenstanders begonnen zeer agressief en kwamen met een collectie bizarre openingsvarianten, die ze overigens zelf ook zeer matig bleken te beheersen. Niettemin waren verschillende van onze spelers de eerste uren op verdedigen aangewezen en pas langzamerhand gaf onze grotere routine de doorslag.

Scheffer was het eerst klaar. In een Spaanse partij met f5 rolden de stukken aan alle kanten van het bord. De zwarte koning kwam ergens in het midden op de tocht te staan en dat werd hem vrij snel noodlottig. Bunt weigerde een koningsgambiet, maar niet geheel op de goede manier. Zijn koning werd van het g8 het hele bord over gejaagd, tot hij vóór de onontwikkelde damevleugel op c6 stond. Er bleek echter juist geen mat in te zitten en na een zeer onoverzichtelijk geharrewar werd tot remise besloten.

Sprenger behaalde langs beproefde lijnen positievoordeel en zette dit correct in winst van enige pionnen om. Idema nam een pionoffer aan, moest zich daarna enige tijd subtiel verdedigen, maar bleef tenslotte meester van het slagveld. Scholtens herleidde een gering positievoordeel tot pionwinst en won in het toreneindspel een tweede pion, wat voldoende was.

Visser maakte een snelle remise, terwijl te Velde weer eens het geluk aan zijn zijde had. Hij kwam niet tot zijn gewone spel en verloor een pion in een ongunstig eindspel met dame en torens. Hij waagde toen een van zijn bekende gokjes, offerde nog een pion en wist zowaar zijn tegenstander een dusdanig rad voor de ogen te draaien, dat deze na een schijnoffer van een toren de verkeerde kant op liep en in enige zetten mat werd gezet.

Polée offerde een pion en kreeg daarvoor zware positionele druk. Voorlopig kwam er echter niets uit en pas in het eindspel wist hij ook hiervan te profiteren. Toen was het na winst van enige pionnen ook bekeken.

Felderhof was weer in zijn element. Hij kreeg een gezellige koningsaanval, opgesierd door diverse kleine combinaties en sloeg zijn tegenstander snel in elkaar. Seyen stond lange tijd onder zware druk. Na een stuk offer van zijn tegenstander kon hij zich ternauwernood twee ver opgerukte verbonden vrijpionnen van het lijf houden. Toen dat eindelijk gelukt was, had hij zelfs nog kunnen winnen, maar wikkeldde verkeerd af, zodat het remise werd.

S.

28-2-1959. ZWOLLE - STAUNTON II.

1. H.Bredewout-M.v.Steenis $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. D.Smit-H.de Jong 1-0; 3. A.P.Schijf-Dr.J.de Graaf $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$;
4. W.de Bruyn-A.Kloek 1-0; 5. L.B.Beerman-J.Ris 1-0; 6. J.Holwerda-n.o. 1-0; 7. C.H.Honigh-H.Davids 0-1;
8. H.van Dijk-G.Koopman 0-1; 9. A.de Vries-K.A.Boer 0-1; 10. T.v.d.Stouwe-D.P.de Jong $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Voorlopige uitslag $4\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$.

Door de uitslag van deze enigszins ongelukkig verlopen wedstrijd zijn de kampioensansen van ons 2e team definitief van de baan en is Esgoo gepromoveerd naar de 1e klasse.

Voordat we begonnen, stonden we nl. al met $1\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ achter, doordat Bartstra zich in de speeldag vergiste, en meende, dat er zondag inplaats van zaterdag gespeeld zou worden, terwijl de Graaf remise maakte in een vooruitgespeelde wedstrijd. Verder gaf een zich niet geheel fit voelende Kloek in de openingsfase een volle toren cadeau

en daarmee de partij, terwijl van Steenis met zwart een remise-variant van het Spaans kreeg voorgeschoteld, waardoor zijn tegenstander na deze korte partij van twintig minuten nog tijdig een T.V.voetbalwedstrijd kon gaan zien! Een vreemde mentaliteit, overigens niet geheel in ons nadeel, want remise tegen Bredewout is zeker geen slecht resultaat, maar de manier, waarop dit resultaat tot stand kwam, was minder bevredigend. Zo stonden we na een half uur met 3-1 achter, waaraan door Ris nog een verliespunt werd toegevoegd, die in een ongunstig toreneindspel verzeilde, waarbij zijn twee vrije randpionnen werden opgegeten en de torens moesten worden geruild, zodat hij enkele zetten later kon opgeven.

Gelukkig kon een debacle worden afgewend, want Koopmans slaagde erin zijn tegenstander te overmeesteren. Hij stond in een Spaanse partij voortdurend beter, zette alle vijandelijke stukken klem, waarna een oprukkende f-pion de strijd besliste. Vervolgens scoorde Boer een vol punt door eerst een pion te veroveren ten koste van een slechte koningsstelling, welk nadeel door gebrek aan doortastendheid door zijn tegenstander niet werd uitgebuit. Na een positionele strijd voerde Boer een fraaie combinatie uit, welke tot mat of torenwinst moest leiden en dat was voldoende voor de winst. Davids ten slotte bracht de partijen zelfs weer in evenwicht. Hij bracht nl. na inname van een flinke portie vitaminetabletten, analoog aan de spinazie van Popeye the Sailorman, in een moeilijk te taxeren stelling een waarschijnlijk niet geheel correct maar wel kansrijk kwaliteitsoffer, waarna zijn tegenspeler verdwaalde in de moeilijkheden en zijn koning dermate op de tocht kwam te staan, dat dit hem groot materiaalverlies kostte, waarna hij wijselijk opgaf.

Jammer genoeg kon H.de Jong het niet bolwerken aan het 2e bord en in razende tijdnood werd hij in een verloren stelling tot opgeven gedwongen. Ook D.P.de Jong kon een gelijk spel niet meer bewerkstelligen, want in zijn afgebroken stelling is remise het enige te verwachten resultaat, waarmee de uitslag op een $5\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ nederlaag te taxeren valt. Dit is ook de eindstand geworden.

G.K.

8-3-1959. STAUNTON - UTRECHT 7 - 3.

1. Dr.Ir.J.C.Scheffer-Mr.E.Spanjaard 1-0; 2. H.Bunt-Ir.H.J.v.Steenis $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 3. E.H.Sprenger-T.de Ruiter 1-0; 4. A.A.Idema-G.J.Verholt 1-0; 5. Dr.C.Scholtens-A.den Hartoog 0-1; 6. Dr.H.K.A.Visser-Mr.Dr.F.Stegeman 1-0; 7. L.W.te Velde-G-J.M.Hofsommer $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 8. J.R.B.Polée-J.van Hal 1-0; 9. H.G.Seyen-C.J.Pothast 0-1; 10. H.W.Felderhof-A.K.G.Reurslag 1-0.

Door een fraaie overwinning is ons eerste dan toch nog kampioen geworden en door betere bordpunten dan "Bussum" was de promotie naar de hoofdklasse een feit nog vóór het eindresultaat van S.M.B. - Bussum bekend was.

Felderhof verschaftte ons de nodige morele steun door te zorgen, dat we met 1-0 begonnen en deze voorsprong zijn we ook niet weer kwijtgeraakt. Zij werd zelfs vergroot, toen Idema zijn partij door een fraai torenoffer won. Te Velde had inmiddels remise geaccepteerd en we liepen nog verder uit, toen Polée een koningsaanval ondanks tussentijdse dameruïl met veel élan in winst omzette.

Daarna kwam Utrecht echter nog even opzetten. Scholtens moest in een gedrongen stelling een generale afruïl toelaten, die op een verloren pionneneindspel uitliep en Seyen wist een winnende aanval in tijdnood niet tot een goed einde te voeren en verloor zelfs nog. Bunt had tegen van Steenis voordeel bereikt, maar liet later een steek vallen, waardoor het remise werd (4-3).

De drie laatste partijen werden zenuwslopende tijdnooddrama's, Scheffer bleek over sterkere zenuwen te beschikken dan Spanjaard en won. Ook Sprenger, die voortdurend zeer goed had gestaan, haalde ondanks de tijdnood het punt binnen. Daarmee was wel de wedstrijd gewonnen, maar het kampioenschap nog steeds niet officiëel, omdat Bussum op dat moment ook nog 6 bordpunten kon halen en ons dan een $\frac{1}{2}$ bordpunt vóór zou zijn!

Op dit ogenblik eiste Visser winst op wegens tijdsoverschrijding. Geen van beide spelers had de laatste zetten genoteerd en zo rustte op "Staunton"s aanvoerder de zeer onaangename taak, om in deze vermand te kort werd gedaan. De "beklaagde" bleek aanvankelijk niet in staat, om zijn notatie te completeren, maar kwam na veel gezwoeg met een rijtje zetten voor de dag, die tot en met 50 gingen. Volgens Visser was hiervan de 49e echter niet gebeurd. Daarmee liep de zaak weer vast, tot gelukkig twee Utrechtse spelers, die bij de partij hadden gestaan, zeer sportief kwamen verklaren, dat naar hun mening deze 49e zet inderdaad niet gedaan was. Gezien deze getuigenverklaringen meende Uw verslaggever moreel verantwoord te zijn, om de partij voor Utrecht verloren te verklaren en zo werd het dus 7-3. Daarmee waren we meteen voor Bussum onbereikbaar geworden en was de promotie een feit.

S.

21 en 22-3-1959. STAUNTON II - ZUTPHEN.

1. M.v.Steenis-H.Aalders $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. Mr.W.A.Offerhaus-M.Kloostera 0-1; 3. Dr.J.de Graaf-R.v.d.Kolk $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 4. J.Ris-D.Jansen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 5. G.Koopman-G.J.Ortelman 0-1; 6. Dr.H.K.G.Bartstra-H.Jacobs 0-1; 7. H.Davids-J.H.Kolber 0-1; 8. H.de Jong-H.W.ten Bosch 0-1; 9. Dr.E.J.v.Kampen-J.de Wilde $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 10. K.A.Boer-H.Pen 1-0. Totaal 3-7.

Deze laatste wedstrijd van dit seizoen werd besloten met de grootste nederlaag in de competitie, onverwachts eigenlijk, maar zeker verdiend, want Zutphen speelde lang niet slecht.

Het begon zaterdagmiddag al minder hoopvol, want nadat Ris in een korte partij na afruil van praktisch alle stukken door ongelijke lopers remise bereikte, moest Offerhaus de vlag strijken. In een moeilijke stelling viel een excentrisch opgesteld paard aan de vijandelijke dame ten offer en toen "schwindeln" geen baat bracht, kon hij wel opgeven. Van Kampen bouwde een stevige koningsaanval op tegen het einde van de partij, maar toen de kruitdamp was opgetrokken, bleek de stelling niet meer dan remise op te leveren. Ook Koopman slaagde er niet in de balans in evenwicht te brengen. Hij kwam moeilijk uit de opening te voorschijn, moest een dubbele e-pion toestaan en zou waarschijnlijk nog wel remise hebben bereikt, als hij in tijdnood niet een fout gemaakt had, die twee pionnen en daarmee de partij had gekost. Boer zorgde toen gelukkig voor een voorlopige 2-3 stand door weliswaar de sterkste voortzetting te missen, maar na afruil van twee ver vooruitgeschoven pionnen tegen een stuk, hield hij een eindspel over van loper + 3 pionnen tegen 5 pionnen. Dit eindspel, hoewel nog moeilijk te winnen, werd door Zutphen opgegeven.

Zondagmiddag ging het nog slechter, want Davids leed zijn eerste nederlaag van dit seizoen. Een vreemde afruil van zijn toren + 2 stukken tegen een dame + pion leverde een moeilijk te spelen stelling op, waarin het kwantum lichte stukken van zijn tegenstander beslissend bleek. De Graaf bereikte remise tegen de soutinier v.d.Kolk, evenals v.Steenis, die in tijdnood in een iets betere stelling gelukkig een hoop zetten kon verdienen door schanckjes met de dame, doch tenslotte na een niet geheel juiste torenzet eeuwig schaak moest toestaan. Vervolgens moest ook H. de Jong opgeven na een ongelukkige partij. Eerst wist hij een hevige koningsaanval op te bouwen, die op een gegeven ogenblik tot mat in 4 zetten kon leiden. Hij miste die voortzetting en kwam in het nadeel, waarbij hij ook defensief de juiste zet voor waarschijnlijk remise miste en toen na enkele zetten moest opgeven. Tenslotte verloor ook Bartstra nog, die een kwaliteit achter raakte met als compensatie enkele aanvalskansen. Die kansen werden echter niet voldoende uitgebuit en na afruil van het meeste materiaal, bleek die achterstand beslissend. Eindstand dus 3-7, waarmee Staunton II op de 5e plaats eindigde met de evenwichtige score van 6 matchpunten uit 6 wedstrijden (Almelo vervallen door uitsluiting door de wedstrijdleader van de KNSB) en 30 bordpunten, achter de kampioen Esgoo, Zwolle, Hengelo en Zutphen met resp. 11, 8, 7 en 6 matchpunten.

G.K.

STAUNTON I KAMPIOEN !!!

Na een verrassende laatste ronde is ons 1e tiental er direct na het 3e team in geslaagd kampioen in haar afdeling te worden, waar- door promotie naar de Hoofdklasse een feit werd. Een prachtige prestatie, behaald door een homogeen team, waarmee we de spelers van ons 1e van harte geluk mogen wensen. Topscorers waren hierbij Polée en Felderhof met ieder 6 punten uit 7 wedstrijden, Idema met 5 uit 6 en vervolgens Scheffer en te Velde met $5\frac{1}{2}$ uit 7.

Hopenlijk zullen ze het ditmaal wat langer uithouden in de hoog- ste klasse dan in 1955. Gezien de 2e plaats van V.V.G.A. in de lopen- de hoofdklassecompetitie, waarvan het vorige jaar werd gewonnen, lijkt ons deze mogelijkheid zeker aanwezig.

G.K.

te uit correct in winst van enige pionnen om. Idema nam een pion- offer aan, moest zich daarna enige tijd subtiel verdedigen, maar bleef tenslotte meester van het slagveld. Scholtens herleidde een gering positievoordeel tot pionwinst en won in het toreneindspel een tweede pion, wat voldoende was.

Visser maakte een snelle remise, terwijl te Velde weer eens het geluk aan zijn zijde had. Hij kwam niet tot zijn gewone spel en ver- loor een pion in een ongunstig eindspel met dame en torens. Hij waagde toen een van zijn bekende gokjes, offerde nog een pion en wist zowaar zijn tegenstander een dusdanig rad voor de ogen te draai- en, dat deze na een schijnoffer van een toren de verkeerde kant op- liep en in enige zetten mat werd gezet.

Polée offerde een pion en kreeg daarvoor zware positionele druk. Voorlopig kwam er echter niets uit en pas in het eindspel wist hij ook hiervan te profiteren. Toen was het na winst van enige pionnen ook bekeken.

Felderhof was weer in zijn element. Hij kreeg een gezellige ko- ningsaanval, opgesierd door diverse kleine combinaties en sloeg zijn tegenstander snel in elkaar. Seyen stond lange tijd onder zware druk. Na een stuk offer van zijn tegenstander kon hij zich ternauwernood twee ver opgerukte verbonden vrijpionnen van het lijf houden. Toen dat eindelijk gelukt was, had hij zelfs nog kunnen winnen, maar wikkeldde verkeerd af, zodat het remise werd.

S.

28-2-1959. ZWOLLE - STAUNTON II.

1. H.Bredewout-M.v.Steenis $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. D.Smit-H.de Jong 1-0; 3. A.P. Schijf-Dr.J.de Graaf $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 4. W.de Bruyn-A.Kloek 1-0; 5. L.B.Beer- man-J.Ris 1-0; 6. J.Holwerda-n.o. 1-0; 7. C.H.Honigh-H.Davids 0-1; 8. H.van Dijk-G.Koopman 0-1; 9. A.de Vries-K.A.Boer 0-1; 10. T.v.d. Stouwe-D.P.de Jong $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$. Voorlopige uitslag $4\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$.

Door de uitslag van deze enigszins ongelukkig verlopen wedstrijd zijn de kampioenskansen van ons 2e team definitief van de baan en is Esgoo gepromoveerd naar de 1e klasse.

Voordat we begonnen, stonden we nl. al met $1\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ achter, doordat Bartstra zich in de speeldag vergisto, en meende, dat er zondag inplaats van zaterdag gespeeld zou worden, terwijl de Graaf remise maakte in een vooruitgespeelde wedstrijd. Verder gaf een zich niet geheel fit voelende Kloek in de openingsfase een volle toren aan de